

Reuniunea teatrelor de păpuși, marionete și animație „Ion Creangă“

ediția a IV-a

Aflată la cea de-a IV ediție, reuniunea artiștilor păpușari, desfășurată la Bacău în perioada 6—9 noiembrie 1985, s-a bucurat de participarea unor colective prestigioase care s-au înscris în competiție cu spectacole reprezentative pentru nivelul atins astăzi la noi de această străveche artă, îmbogățită substanțial printr-o gamă variată de mijloace de expresie de noile generații de creatori-regizori, scenografi, actori minuiitori.

Organizatorii — Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Comitetul județean de cultură și educație socialistă Bacău, revista „Ateneu“, Consiliul județean al Organizației pionierilor și șoimilor patriei, Filiala A.T.M. Bacău și teatrul-gază — au asigurat condiții optime de desfășurare acestei întâlniri artistice, care a impresionat prin calitatea deosebită a citorva realizări, prin participarea pasionată la dezbaterile organizate în cadrul unui judicios program de perfecționare profesională. Repertoriul, variat tematic, reunind titluri diverse din literatura românească și din cea universală, a fost și de astă dată sărac la capitolul piesei originale scrise special pentru teatrele de păpuși și animație. Abundă încă prelucrările, adaptările, scenariile, dramatizările, unele — precare sub aspectul realizării.

Doar două dintre piesele prezentate în reuniunea băcăuană au fost creații originale **Trandafirul fermecat** de Cristian Pepino și **Sperietoarea de pițigoi** de Al. T. Popescu, aceasta din urmă fiind o reușită a dramaturgiei de actualitate inspirată din universul copilăriei. Și, fapt menționabil, aceste texte au prilejuit spectacole împlinite artistic, realizate cu inteligență și fantezie. De asemenea, texte valoroase din patrimoniul universal, adaptate cu talent și discernământ, au stat la baza unor reprezentații care au probat calitățile profesionale ale realizatorilor.

Cel mai viu interes a fost trezit de un spectacol încântător, semnat de Cristian Pepino (autor și al adaptării pentru marionete), care, împreună cu excelenta echipă de păpușari constănțeni, a adus pe scena acestei reuniuni teatrale **Regele Cerb** de Carlo Gozzi, într-o montare modernă, spirituală, de-a dreptul cucuritoare. Reprezentația are ritm, culoare, farmec, actorii minuiitori au măiestrie și dezinvoltură, individualizează pregnant personajele.

Adevărate creații în acest frumos basm despre puterea dragostei reușesc reputații Aneta Forna-Christu, Vasile Hariton (un Tartaglia de zile mari!), Marinela Lincu, Dromichete Ghiman.

O scenografă taentată și imaginativă, Eugenia Tărășescu-Jianu, găsește aici soluții ingenioase, iar Dicran Asarian și Lică Stamate semnează o muzică ce face deliciul spectatorilor.

Tot păpușarii constănțeni au fost cei care au produs vii satisfacții cu o piesă de actualitate, **Sperietoarea de pițigoi** de Al. T. Popescu (regia Cristian Pepino, scenografia Mircea Nicolau, muzica Dicran Asarian).

Eroul întâmplărilor istorisite este un băiețel (Miro), care se împrietenește cu o sperietoare (tandru alintată Spi), personaj nostim și totodată trist (o frumoasă reușită a scriitorului). Spi îi va dăruia lui Miro un miraculos nasture, cu puterea de a detecta minciunile, astfel că, la capătul mai multor peripeții, copilul are revelația unor realități ascunse ale vicții, învățând ce înseamnă adevărurile care supără și minciunile „necesare“. Fructificând ingenios motivul Pinocchio (celor care mint li se lunguște pe loc nasul, și nu revine la dimensiuni normale decât în momentul când recunosc adevărul), Al. T. Popescu a dăruit copiilor o lucrare cu relief artistic, proștețime și adresă.

Actorii minuiitori Ioana Jora, Georgeta Nicolau, Elena Romanescu, Maria Zlotea și Dromichete Ghiman și-au interpretat cu deplină naturalitate și farmec personajele, cucerind aplauzele călduroase ale publicului.

Teatrul din Tîrgu Mureș, prezent cu ambele secții, a impresionat cu **Pasărea albastră** (secția maghiară) și a încântat prin limpezimea și grația desenului regizoral în reprezentația cu **Motanul încălțat** (secția română). În concepția lui Antál Pál, feeria lui Maeterlinck își păstrează lirismul, puterea de sugestie, misterul, regizorul (adaptator și al textului) apăsînd poate prea mult pe viziunile înspăimîntătoare. Spectacol complex, cam eteroclit stilistic, dar cu atmosferă, cu scene de reală forță expresivă, avînd o plastică remarcabilă (pictor scenograf Haller József), **Pasărea albastră** s-a bucurat de o interpretare pe măsură (amintim aici, dintr-o distribuție omogenă, doar pe interpreții rolurilor principale — Nagy Ka-

tain în Tytl și Czédula Zsuzsa în Mytl).

Unitar, realizat cu fantezie bine temperată, a fost spectacolul **Motanul încălțat** (adaptare de V. M. Vișan), creat de regi-zoarea Maria Mierluț și de pictorul scenograf Garda Aladár. Actorii joacă la vedere și se simt în largul lor, convingând atât în scenele „pe viu”, cât și în cele de artă păpușărească propriu-zisă. I-am reținut pentru interpretare pe Rudolf Moca, Cornel Iordache, Alexandrina Moldovan, Adrian Brânduș și Iosif Molnar.

Bacăuanii au arătat colegilor de breaslă veniți la reuniune două spectacole. Unul cu o piesă contemporană, scrisă de René Pillot, pe nume **Istoriile neînfricătului Lagardère**, și altul cu **Cenușăreasa**, adaptare după Frații Grimm și Charles Perrault de Calistrat Costin și Radu Popovici, acesta semnând și regia ambelor reprezentații. Textul vior, cu replică savuroasă, al lui René Pillot, în admirabila traducere a lui Ion Lucian, a fost pus în valoare cu talent și vigoare imaginativă de Radu Popovici, în formula teatrului în teatru, între actor și păpușă (sau marionetă) ținându-se un dialog sprinten și ingenios. Joacă cu dăruire în acest spectacol (la care a colaborat inspirat scenografa Irina Borovski) Lucian Marinescu, Adriana Rusu, Verona Marinescu, Sorina Maxim, Valentin Lozincă, Elena Solomon și Corneliu Dobrescu, aceștia doi, în rolurile terribililor spadasiți Passepoil și Cocardasse, fiind într-o excelentă formă artistică. **Cenușăreasa**, în adaptarea mai sus amintită, propune un text „răscoit” cu abilitate pentru teatrul de păpuși, bine mișcat, cu un limbaj vior și personaje conturate. Spectacolul are acuratețe, păpușile sînt expresive, cadrul scenografic simplu și eficient (creator Mircea Nicolau); alături de scenele reușite, unele rezolvări mai puțin inspirate își așteaptă finisarea.

Teatrul din Galați a avut o frumoasă prezentă. **Făt-Frumos din lacrimă** (dramatizare de Al. T. Popescu) i-a prilejuit lui Dan Ganea, în ipostază de regizor, o coerentă demonstrație artistică, susținută cu profesionalitate de întreaga trupă. Menționabili sînt actorii minuiitori care „mișcă” motanul cu șase capete — Mariana Ganea, Anca Jijie, Alexandra Doicu, Rodica Vasiliu, Mihai Păun, Mioara Mocușanu (foarte bună și ca interpretă a Babei Hîrca și a Mumei Pădurii). Cel de-al doilea spectacol al gălățenilor a fost **Trandafirul fermecat** de Cristian Pepino. În regia autorului și scenografia aceluiași Mircea Nicolau, reprezentația deapănă povestea unei fete simple, din popor, care ajunge, grație sufletului ei bun, curat, să fie aleasa unui prinț și să învingă forțele răului. Bineînțeles, în ajutor îi vine o floare fermecată (de la o zîna ursitoare), aducătoare de frumusețe și fericire.

Povestea e cam liniară, scrisă pe o canava cunoscută, dar are cursivitate și semnificație morală, fiind un bun pretext pentru un spectacol agreabil, în care s-a făcut remarcant Dan Ganea, interpret plin de haz al rolului Alteța-sa.

Tot Cristian Pepino a realizat la Ploiești un spectacol (în formula „teatrului negru”) de rafinate sugestii — **Drum de stele** (dramatizare de Al. T. Popescu după **Tinerete fără bătrînețe și viață fără de moarte**). Spectaculoase și sugestive jocuri de lumini, cadru scenografic și păpuși izbutite (autoare Irina Borovski), ilustrațiile sonore de efect, minuire fără cusur (echipa a fost alcătuită din Viorel Moraru, Marcela Fenato, Mircea Hendrich, Anca Constantin, Mircea Simon), iată notele definitorii ale acestei reprezentații, căreia îi reproșăm doar defectuoasa imprimare a vocilor pe bandă.

Un spectacol curat, clar și eficient în plan educativ, a prezentat o tînără echipă (cu certe calități de minuire) a teatrului „Vasilache” din Botoșani **Povestiri de buzunar**, dramatizare de Liviu Steciuc (după Emil Gîrleanu), semnat și al regiei.

Sub nivelul general al reuniunii s-au prezentat teatrele din Pitești (**Dulce ca sarea**, dramatizare după Petre Ispirescu de Alecu Popovici și Viniciu Gafița) și din Brăila (**Fata moșului și fata babei** — dramatizare cu totul „năucitoare” de Ion Puiu Stoicescu).

Fără doar și poate, valoroasă în primul rînd în această întîlnire profesională a fost prezența unor oameni talentați, dăruți teatrului pentru copii. Au strălucit, printre ei, Cristian Pepino, imaginativ, sensibil, cultivat, explorator „fără teamă și prihană” al celor mai diverse modalități de expresie (vă rog să vedeți **Regele cerb**), pictorii scenografi Irina Borovski și Mircea Nicolau, prezenți pe scenele mai multor teatre, gîsind întotdeauna cele mai bune soluții scenice, dramaturgul Al. T. Popescu, experimentații regizori Maria Mierluț și Antál Pál și tînărul Radu Popovici, aflat pe drumul afirmării.

La Bacău, în zilele reuniunii păpușarilor, Brîndușa Zaița-Silvestru a prezentat micilor spectatori, în afara concursului, excelentul său recital cu **Arvinte și Pepelea** după V. Alecsandri. Recitalul, despre care revista noastră a scris, s-a bucurat de un mare succes.

Cea de-a IV-a ediție a reuniunii păpușarilor a fost un eveniment artistic, la care s-a produs și un fructuos schimb de opinii, în cadrul, mai ales, al colocviului final cu tema „Formarea personalității copilului, în spiritul idealurilor promovate de Partidul Comunist Român”, opinii menite să contribuie la înnoirea mijloacelor genului, la ridicarea nivelului său artistic.

Carmen MIHALACHE-POPA